

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 I 193561 22 GŽ

Novi Travnik, 07.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članova vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja A.S., sin S. iz K., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Tarik Lemeš, advokat iz Visokog, protiv izvršenice L.H. kći I. iz N.T., ulica, koju zastupa punomoćnica Berina Krnjić, advokat iz Travnika, radi održavanja ličnih i neposrednih kontakata između oca i djeteta, odlučujući po žalbi izvršenice zastupane po punomoćnici izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 I 193561 21 I od 08.04.2022.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.06.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenice se uvažava te se ukida rješenja Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 I 193561 21 I od 08.04.2022.godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan prigovor izvršenice izjavljen protiv rješenja broj 51 0 I 193561 21 I od 22.11.2021.godine.

Protiv ovog rješenja izvršenica zastupan po punomoćnici je blagovremeno izjavila žalbu kojom isto pobija u cijelosti iz razloga što se prvostepeni sud u donošenju pobijane odluke nije rukovodio interesom djeteta i njegovim pravima zagarantovanim Konvencijom o pravima djeteta, s prijedlogom drugostepenom sudu da se žalba uvaži te rješenje o izvršenju stavi van snage do donošenja drugačije odluke suda, a tražitelja izvršenja obaveže na naknadu troškova postupka.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine F BiH" broj 23/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba je osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku dana 27.09.2021.godine podnio kod tog suda prijedlog za izvršenje protiv izvršenice temeljem pravomoćne i izvršne presude Općinskog suda u Kaknju broj 36 0 P 050262 19 P od 10.08.2020.godine, radi omogućavanja održavanja ličnih odnosa i neposrednih kontakata zajedničkog djeteta malodobne S.S. i tražitelja izvršenja A.S., na način da tražitelj izvršenja preuzima i vraća mldb. dijete i to drugi dan prve smjene, sa kojim će ista boraviti u periodu od 16 do 20 sati, a kada je tražitelj izvršenja slobodan, u periodu od 10 sati prvog slobodnog dana do 19 sati naredni dan; za vrijeme godišnjeg odmora, kada je duži dio godišnjeg odmora i to 10 dana, od čega 5 dana u periodu od 10 sati tekućeg do 19 sati narednog dana, a drugih 5 dana u periodu od 10 sati do 19 sati, po prethodnom dogovoru tražitelja izvršenja i izvršenice, sve bez noćenja i bez prisustva izvršenice; za vrijeme praznika i rođendana mldb. djeteta tako što će neizmjenično provoditi prve godine prvi dan kod izvršenika, a druge godine prvi dan kod tražitelja izvršenja i obrnuto, i tako svake godine; uz upozorenje na posljedice ne postupanja, pobliže navedene u istom, a kojem prijedlogu je prvostepeni sud udovoljio svojim rješenjem o izvršenju, broj gornji, od 22.11.2021. godine.

Protiv ovog rješenja izvršenica zastupana po punomoćnici je blagovremeno izjavila prigovor iz razloga koji se ponavljaju i u ovoj žalbi, a povodom kojeg prigovora je prvostepeni sud nakon održanog ročišta i izvedenih dokaza isti odbio nalazeći da se isti ne zasniva ni na jednom razlogu za prigovor iz člana 47. Zakona o izvršnom postupku, pa je donio odluku kao u izreci pobijanog rješenja shodno članu 49. citiranog zakona.

Prednja odluka prvostepenog suda nije pravilna i zakonita.

Naime, nije sporno da prvostepeni sud kod donošenja rješenja o izvršenju na osnovu pravosnažne i izvršne presude koja predstavlja izvršnu ispravu shodno odredbama člana 23. stav 1. tačka 1. a u vezi sa članom 24. stav 1. Zakona o izvršnom postupku, nema ovlaštenja i ne može preuzimati ovlaštenja parničnog, vanparničnog i krivičnog suda, odnosno preispitivati odluke koje su donesene u tim postupcima, međutim kako se radi o izvršenju radi održavanja ličnih odnosa i neposrednih kontakata djeteta sa roditeljem primjenom odredbe člana 369. Porodičnog zakona F BiH („Službene Novine F BiH“, broj 35/05,41/05 i 31/14) sud u izvršnom postupku se mora rukovoditi najboljim interesom djeteta i obavezan je štiti dijete u najvećoj mogućoj mjeri, što znači da može odrediti izvršenje samo ako se time bitno ne ugrožavaju lični i drugi važni interesi djece i drugih osoba i koje same nisu sposobne starati se o sebi i svojim pravima i interesima (član 360. Porodičnog zakona F BiH).

Imajući u vidu naprijed navedeno, nejasna je odluka prvostepenog suda kod iznesenog utvrđenja, a to je da je JU Dom zdravlja Vitez, Centar za mentalno zdravlje podnio prijavu na daljnje postupanje Centru za socijalni rad Novi Travnik

zbog sumnje na seksualno zlostavljanje mladb. djeteta od strane oca i da je podnesena krivična prijava protiv tražitelja izvršenja te da su u toku istražne radnje kod Kantonalnog tužilaštva Zeničko- Dobojskog kantona u predmetu pod poslovnim brojem T 04 0 KTA 00 47041 21.

Činjenica je da u predmetu spisa ne postoji dokaz da je donesena bilo kakva odluka ili mjera od strane parničnog suda u postupku koji se vodi radi izmjene odluke načina određenog ličnog i neposrednog kontakta između mladb. djeteta i oca, kao niti od strane Kantonalnog tužilaštva ZDK u cilju zaštite interesa mladb djeteta, no kako je u toku izvršnog postupka sud obavezan štiti dijete u najvećoj mogućoj mjeri (član 365. Porodičnog zakona F BiH), to navedeno, kao i činjenica kojom se sud rukovodio da je od podnošenja tužbe i krivične prijave protekao duži vremenski period, kao i da od strane izvršenice nije postupljeno po Zaključku suda od 22.03.2022. godine, ne oslobađa sud od postupanja u smislu naprijed citirane odredbe, odnosno da postupi po službenoj dužnosti i poduzima radnje radi zaštite interesa mladb. djeteta, pa time i tražiti učešće nadležnog Centra za socijalni rad koji nije uopće bio uključen u ovaj postupak, a koji je trebao biti uključen obzirom na ovlaštenja istoga kada su u pitanju zaštita interesa mladb. djeteta, pogotovo u ovakvoj situaciji..

Prema tome činjenica da, a kako to i proizilazi iz dokaza koji je priložio tražitelj izvršenja i to službeni zabilješki PS Novi Travnik iz kojih proizilazi da izvršenica ne dozvoljava tražitelju izvršenja viđanje mladb. djeteta kako je određeno u citiranoj izvršnoj ispravi, samo po sebi, a u datim okolnostima slučaja ne čini da je prigovor izvršenice neosnovan iz naprijed navedenih razloga, tj. kako je prvostepeni sud odlučujući o prigovoru iste propustio poduzeti radnje vezano za zaštitu interesa mladb. djeteta, odnosno kako se uopće nije rukovodio istim, niti u tom dijelu ima obrazloženja prvostepenog suda, to ovaj sud nalazi da je žalba žaliteljice osnovana.

Imajući u vidu naprijed navedeno ovaj sud je temeljem člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku donio odluku kao u izreci rješenja.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će povodom prigovora izvršenice ponovo zakazati ročište na koje će pozvati i predstavnika nadležnog Centra za socijalni rad, a potom o istom odlučiti rukovodeći se ostvarenju najboljeg interesa za mladb. dijete te uz obrazloženje koje će opravdati donesenu odluku u smislu naprijed citiranih odredbi Porodičnog zakona F BiH. Istovremeno se ostavlja prvostepenom sudu da kod ponovnog odlučivanja po prigovoru izvršenice odluči o troškovima povodom izjavljenog pravnog lijeka.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

